

Museu de Montserrat

Uns models de guix de l'escultor Joan Rebull presideixen l'accés, i una escultura de la Mare de Déu Assumpta dóna la benvinguda al visitant

El Museu de Montserrat remodela l'entrada i el vestíbul, que guanya una presència més solemne i artística

“Entenem el Museu com *la casa de les Muses*, una plaça pública on conflueixen moltes maneres de veure el món i d'expressar-lo, un lloc d'encontre i de diàleg entre pensaments i expressions artístiques molt diferents; i tots tenim en comú un concepte elevat de la persona humana que vol transcendir els seus límits biològics, espacials i temporals”, afirma el P. Josep de C. Laplana, director del MDM

Montserrat, juliol de 2019. El Museu de Montserrat (MDM) ha remodelat l'entrada i el vestíbul. Un conjunt de models de guix de l'escultor Joan Rebull, recentment restaurats, han estat instal·lats a la paret de les escales d'accés; i al capdavant d'aquestes s'ha col·locat una escultura, també de guix i del mateix conjunt i autor, de la Mare de Déu Assumpta, que dóna la benvinguda al visitant. La remodelació de l'accés s'ha completat amb una nova peanya especial –imitant el mascaró de proa d'un vaixell- per a la còpia de marbre de la *Victòria de Samotràcia* que ja presidia l'entrada al MDM, i que contrasta amb el quadre de grans dimensions de Josep Niebla titulat *Déu*. Per tant, la col·locació d'aquestes obres “atorga una presència més solemne i artística al Museu, que el vincula més fortament amb el monestir”, afirma el P. Josep de C. Laplana, director del MDM.

La història de les figures que s'han col·locat a l'accés del MDM es remunta als temps de l'Abat Aureli M. Escarré, que va encarregar a l'arquitecte Francesc Folguera, l'any 1941, la façana urbana de l'Abadia de Montserrat. L'abat Aureli va voler que hi fossin plasmats els valors vertebradors de la missió històrica de Montserrat: la fe i el país. L'arcada central està dedicada a la Mare de Déu Assumpta; la de l'esquerra és la de Sant Benet, ja que Montserrat és una abadia benedictina generadora de fe i cultura; i la de la dreta manifesta el patronatge de Sant Jordi sobre Catalunya. L'arquitecte va proposar a l'artista Joan Rebull l'execució de la part escultòrica de la façana i, per a motivar-lo, li va dir que havia de ser el “Partenó de Catalunya”. Rebull va assumir la metàfora i va disposar sobre la balconada tres frisos –realitzats entre 1955 i 1960-, que representen una desfilada de monjos benedictins, amb la netedat de línies i l'eurítmia parsimoniosa de moviments de les Panatenees de l'Acròpolis d'Atenes.

Els models de guix que va fer l'escultor, previs al tallat definitiu de la pedra, restaurats ara acuradament per l'empresa Policromia, conserven els punts i les anotacions de l'escultor. “Exposats a l'entrada del Museu de Montserrat, permeten una visió propera i impactant, i un diàleg visual amb els relleus definitius de la façana vistos al lluny”, afirma el p. Josep de C. Laplana. L'obra l'ha desenvolupada l'empresa Puigdemívol en col·laboració amb l'equip tècnic de l'Abadia de Montserrat, durant els mesos de març i abril de 2019.

“Aquest nou vestíbul, discret però alhora atractiu, compensa en part el fet que el Museu sofreix la mancança d'una façana escaient a la importància dels seus fons, ja que es troba en un espai subterrani sota les places del santuari. Qualsevol museu ha de procurar seduir i convidar el públic potencial que passa de llarg o simplement hi treu el cap, i aquest accés propicia una nova

sensació prou suggeridora perquè el visitant intueixi que no pot marxar de Montserrat sense *baixar* al Museu”, afegeix el director del MDM.

“Des del Museu de Montserrat entenem el Museu com “la casa de les Muses”, una àgora, una plaça pública on conflueixen moltes maneres de veure el món i d’expressar-lo, un lloc d’encontre i de diàleg entre pensaments i expressions artístiques molt diferents, pròpies de creients de diverses religions i també de no creients. Però tots tenim en comú un concepte elevat de la persona humana que vol transcendir els seus límits biològics, espacials i temporals. Les dones que desafien els vents i s’enlairen cap a l’infinit com aquesta Verge Maria Assumpta i la Victòria de Samotràcia són emblemàtiques del nostre museu”, explica el P. Josep de C. Laplana.

El projecte s’ha complementat amb la substitució d’una part de la imatge gràfica del vestíbul. En aquest sentit, hi ha dos nous elements de text que expliquen el sentit simbòlic dels guixos. També s’ha substituït el tòtem exterior i els panells per una instal·lació de vinils a les portes de vidre del museu. La Fundació “la Caixa” en col·laboració amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ha sufragat una part dels treballs.

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat
93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net